

своитѣ студени обятия лобното мѣсто на хвърка-
тия апостолъ на свободата и черния споменъ на
предателството. На тамъ върви нашата пжтечка,
белязана съ Поповия гробъ...

Следъ единъ приятенъ излетъ до гордото
чело на Веженъ, тръгнахме на западъ отъ него
все по високото на планинското било и надвечеръ
се спуснахме на превала Поповъ гробъ. Тукъ се
простихъ съ моитѣ любезни другари, които си
заминаха за Пирдопъ и самъ потеглихъ за лоб-
ното мѣсто на Бенковски.

Вмѣсто да завия влѣво и следя пжтечката
къмъ Слъбицитѣ, поехъ право надолу по Балван-
ското пасбище, врѣзано между началнитѣ потоци
на Костина — Балванския долъ и Дълбоката рѣка.
Безброй пжтечки отъ лѣтуващия въ планината
добитѣкъ, но ни една къмъ моята целъ. Сѣка не-
нужднитѣ ми хоризонтални пжтечки - бразди и
вървя право надолу.

Отъ пасбището нахълтахъ въ хубава букова
гора като държа все вододѣлния ржбъ между двата
потока. Пълно безмълвие. Отъ време на време
долавямъ само дуета на планинскитѣ потоци, къмъ
които се спускамъ по голѣмъ наклонъ. Тази
пѣсенъ става все по-близка и ето ме при бистрата
струя на дълбоката рѣка. Очакванията ми, че край
потока ще намѣря пжтечка, не се сбжднаха. Следъ
малко прегазвамъ и Болванския долъ, но пакъ не
намирамъ и следа отъ пжтъ.

Помирявамъ се съ новата, т. е. съ старата
обстановка на безпжтие и вървя между балва-
нитѣ, натъркаляни изъ тѣсното корито на планин-
ската рѣка. На мѣста попадамъ въ високъ копри-